

anden Tredjedel har en Indtægt, som er under 200 Kr. aarlig, det vil sige, at henimod 11,000 af de 16,000, som Regeringen den Gang mente vare tilbage, ere Folk, som leve under meget trange Kaar, og at en 5—6000 af dem vare under offentlig Forsørgelse. Den Gang vidste Regeringen altsaa meget vel, at disse Folk vare i højeste Grad trængende; foruden at være gamle og svagelige var det gennemgaaende fattige Mennesker, og derfor var der som sagt ingen Grund til at vise sig saa kneben lige over for dem, som Tilfældet blev. Nu er det jo glædeligt, at Sagen er kommen frem til ny Forhandling, og jeg vil haabe, at Resultatet maa blive, at disse gamle Krigere maa faa den Gave, som Folketinget havde tiltænkt dem, nemlig 100 Kr., og at man maa kunne enes om at stille disse 15 à 1600,000 Kr. til Raadighed. Efter de Oplysninger, som Regeringen nu fremkommer med, er der noget over 15,000, som kunne anses for trængende, og i saa Tilfælde vil jo hver kunne faa en Gave af 100 Kr. Foreløbig skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke ønske, at denne Gave af 100 Kr. skal blive nedsat, men at de maa kunne faa den Gave, som var dem tiltænkt ved Forhandlingerne i Foraaret.

N. C. Jensen: Det kan selvfølgelig kun glæde os, der gennem adskillige Aar hvert Aar have været med til at indbringe et Lovforslag her i dette Ting angaaende Understøttelse til de gamle Krigere, at det dog til syvende og sidst vakte saa meget Røre, at der kom noget mere Fart i Sagen, og at der fremkom det Forslag om Jubilæumsgave, som blev det endelige Udslag af det, som Finansudvalget kom til i Fjor, efter at der gentagne Gange var blevet spurgt, efter dette Lovforslag. Det synes mig, at saaledes som Sagen nu staar, maa det vise sig klart og tydeligt, at der virkelig er Trang til at komme disse gamle Krigere til Hjælp og ikke alene komme dem til Hjælp med en Jubilæumsgave, men ogsaa for manges Vedkommende med en aarlig Understøttelse, altsaa, om man vil, en permanent Gave. Jeg for mit Vedkommende kan kun sympatisere fuldt ud med de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) om at forhøje Summen fra 50 Kr. til 100 Kr. Jeg tror, at det vilde være Uret mod disse gamle Krigere nu at sige: Jubilæumsgaven maa ikke overstige 50 Kr. Jeg tror at vide, at adskillige af disse gamle Krigere allerede,

efter at dette Forslag om de 300,000 Kr. var vedtaget i Foraaret, havde ventet, at de skulde have faaet denne Gave i en nær Fremtid, og det er sikkert nok, at de have ventet med Længsel hele Sommeren igennem og nu vente igen at se noget, da Rigsdagen er kommen sammen, efter at det er blevet klart, at de 300,000 Kr. ikke vilde forslaa. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der er mange af disse gamle Krigere, som have stiftet Gæld i Haab om at faa disse 100 Kr., og jeg forstaar ikke rigtig, naar man vil give en saadan Jubilæumsgave, hvorfor man da ikke vil tage Skridtet helt ud og give dem disse 100 Kr. Det forekommer mig dog, at Staten virkelig kan have Raad dertil, og det forekommer mig ogsaa, at efter de Forhaabninger, der ere vakte, have i hvert Fald mange af de gamle Krigere et Slags berettiget Krav paa at faa den. Jeg vil imidlertid haabe efter alt, hvad der er sket i denne Sag, baade at de 300,000 Kr. ere bevilgede, og at der er fremkommet saa mange Andragender fra de gamle Krigere trindt omkring i Landet, og at der nu foreligger saa mange Oplysninger om denne Sag, at der ud af dette maa fremkomme en levende Følelse hos alle Partier for virkelig at komme disse gamle i Møde ikke alene her, men ogsaa ved at tage den Sag op om en Understøttelse, hvorom vi fra vor Side have fremsat Forslag i adskillige Aar. Der er sikkert Trang til Stede, og Fædrelandet staar virkelig i Gæld til alle disse gamle Mænd, heri er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing. Jeg vil altsaa fra mit Standpunkt ogsaa anbefale, at vi forhøje det Beløb, som den højtærede Finansminister har foreslaaet at blive staaende ved, altsaa de 50 Kr. til 100 Kr., og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Ringkøbing i, at dette Lovforslag af Hensyn til den Sag, det omfatter, bør behandles hurtigt.

Dinesen: De Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som aabnede Debatten, giver mig dog Anledning til et Par Bemærkninger, da det forekommer mig, at de trænge til nogen Supplerings. Det ærede Medlem fremhævede for sit eget og sit Partis Vedkommende, at det var dem, der havde rejst denne Sag, og han havde ikke et Ord tilovers for, at det faktisk ikke var ham eller hans Parti, der rejste denne Sag, men at det, som den ærede sidste Taler (N. C. Jensen) bemærkede, er en Sag, som er rejst for